

[Hans Nielsen.]

Landet forøget Forbruget af danske Varer i meget stor Udstrækning. Nu siger det sig selv, at det er umuligt at ligge med alle statistiske Oplysninger i saa Henseende; men jeg har henvendt mig til 4 af de største Fabrikker af Herre- og Damekonfektion og faaet opgivet, hvorledes Valutakontoret har virket for deres Vedkommende. Det er 4 Fabrikker, som tilsammen beskæftiger flere Tusinde Arbejdere, og disse 4 Fabrikkanter købte i 1931 i Danmark 39 pCt. af deres Forbrug af Klædevarer, men i 1932 51 pCt.; i England købte de i 1931 15 pCt. af deres Varer, men de har i 1932 købt 28 pCt.; i andre Lande købte de i 1931 46 pCt., men det er i 1932 gaaet ned til 21 pCt. Man ser, at disse 4 store Fabrikker i København dokumenterer, hvorledes Valutacentralen fuldstændig har opfyldt sin Opgave i alle Henseender baade med Hensyn til Udlandet og med Hensyn til Indlandet. Forbruget af danske Varer og Forbruget af britiske Varer er blevet forøget; og det var netop det Formaal, Valutakontoret havde. Men naturligvis kan dette Resultat endnu kun være mangelfuldt, fordi vi alle sammen ved, at i den første Del af Aaret kom der en urimelig Masse Varer herind, og det er først i de sidste 4—5—6 Maanedere, at Valutakontoret rigtigt har kunnet komme til at virke efter sin Bestemmelse, og nu, da det virker efter sin Bestemmelse, nu, da det giver Brød til mange, mange Tusinde Mennesker, som ellers vilde være arbejdsløse, nu kommer man og vil slaa denne Institution i Stykker. Jeg har spurgt en stor Fabrikant, som staar i en ledende Stilling indenfor Tekstilindustrien: Hvad tror De, Følgen vil blive, hvis vi lader denne Lov udløbe den 1. November og der ikke kommer noget nyt i Stedet? „Ja,“ siger vedkommende, „i Øjeblikket findes der 35 000 Arbejdere indenfor den samlede Tekstilindustri. Af dem er en 5 000 ledige i Øjeblikket, medens 30 000 er i Arbejde. Naar jeg ser ud over det hele, maa jeg være af den Opfattelse, at Dagen efter Lovens Udløb burde man sætte Halvparten af dem paa Gaden. Det gør man maaske ikke, men hvis man vilde handle rent forretningsmæssigt og slet ikke tænke paa det menneskelige og paa alle de Skæbner, der er knyttet til disse Virksomheder, saa maatte man gøre det.“ Det siger jo nemlig sig selv, at overfor Varer som den, jeg har omtalt her, og andre tilsvarende Varer hører al Konkurrence op, der er ikke noget at stille op, disse Varer strømmer ind og standser den indenlandske Virksomhed.

Men hvorledes vil det gaa overfor England? Det er det, jeg har lyttet opmærksomt efter et Svar paa, især fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der repræsenterer det Parti, som jo hidtil har haft sin største Tilslutning hos den danske Landbefolkning. Jeg har lyttet efter en Udtalelse fra det ærede Medlem om, hvorledes han vil kunne garantere noget som helst overfor England i den kommende Tid. Nu har Valutakontoret i Kraft af Restriktionerne overført en meget stor Del af vor Import til England, og det er nødvendigt, det ved vi. Hvis vi ikke fortsætter ad denne Vej, ved vi, hvad der venter os ovre i England: Saa vil Misfornøjelsen med vor hele Handelspolitik vokse igen, og den Bevægelse, som gaar imod Danmark, mangler jo ikke Talsmænd derovre. Hvordan vil det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kunne garantere England noget som helst? Jeg ser i Dag i Aviserne, at der nu skal sendes en Delegation derover. Hvorledes vil denne Delegation være stillet i London, naar man siger til den: Ja, her kommer I Godtfolk for at træffe Overenskomst med os, efter at vi har truffet vore Overenskomster i Ottawa, hvad kan I garantere os? Vil den højtærede Udenrigsminister ikke være nødsaget til, for saa vidt som vi følger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at sige: Ja, Sir, vi kan ikke garantere noget; vi kan love, at vi skal rejse hjem og tale vel om jer og anbefale jer, men garantere jer noget som helst kan vi ikke? Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil maaske sige: Ja, men jeg vil gaa med til Kul, Benzin o. s. v. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kommer langt i England med Kul og Benzin alene. Jeg undervurderer ikke Kullenes Betydning overfor Storbritannien — Benzinen betyder vel mindre —, men Storbritannien har ogsaa andre store og vigtige Ting, deres Arbejdsløshedstal vokser ogsaa, og de siger ikke uden Grund: Vil du have, at jeg skal købe dine Varer, saa maa du ogsaa købe mine Varer. Det vil man slynge i Ansigtet paa den højtærede Udenrigsminister og hans Deputation, naar de kommer over til England.

Jeg spørger her den højtærede Udenrigsminister: Tør han love England noget positivt paa det Grundlag, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har skitseret? Jeg mener, at hvad vi end lover eller ikke lover England, gælder det her for os mere end nogen Sinde om at være ærlige. Af Ærlighed overfor England afhænger i Virkelig-